

Boekbespreking.

MITTEILUNGEN DER DEUTSCHEN DENDROLOGISCHEN
GESELLSCHAFT,
Jaarboek 1939.

Di als „oorlogsjaargang 1939” aangeduide boekwerk bevat weder een groot aantal mededeelingen, inzake verschillende houtgewassen alsmede berichten betreffende de Dendrologische Vereeniging in Duitschland.

Enige artikelen worden gewijd aan de noodzakelijkheid en het doel van een Rijksarboretum, gevolgd door beschouwingen, inzake de aanplant en een organisatie-schema met reglement.

De navolgende artikelen trekken onze aandacht.

Ueber Quercus alba in Europa. Von Graf Ludwig Ambrozy und Dr. Höfker.

Waardevol is de witte eik wegens haar witte dunne schors en vooral door de herfstkleuring der bladeren. Deze uit Oost- en Noord-Amerika afkomstige boom treft men zelden aan op het vasteland van Europa en wel om twee redenen: het verbod van invoer van planten uit de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en de zeer korte kiemkracht der eikels.

Die Entdeckung der Pinsapowälder in Andalusien durch den Genfer Botaniker Edmond Boissier 1837. Von Dr. Th. G. Ahrens.

De Pinsapoboschen liggen verspreid in het gebergte-complex Serrania de Konda, noordelijk van Gibraltar. In Mei 1837 ontdekte Boissier de Pinsapo. Het gelukte hem twijgen mede te nemen, ten einde de kegels en vruchten te onderzoeken. Een derde der Pinsapoboschen is met *Quercus alpestris* gemengd. Het is particulier bezit en niet meer in goeden toestand. Schrijver hoopt dat zulke bezittingen als natuurmonumenten gespaard kunnen blijven.

Vegetation im westlichen Mittelmeergebiet mit besonderer Berücksichtigung der Gehölze. Von Erich Schröder.

Verduidelijkt met foto's en overzichten wordt hier een uitvoerige beschrijving gegeven van de vegetatie van het Middellandsche zeegebied. Merkwaardig zijn de beschrijvingen van de houtsoorten w.o. verschillende vruchtboomen als vijg, citroen en mispel.

Die Standorte von Picea omorica im mittleren Drainagebiet. Von Dr. Svetislav Plavsic.

Aan de hand van een overzichtskaartje en duidelijke foto's worden de gebieden links en rechts van de rivier „de Drina” beschreven en de vindplaatsen van de *Picea omorica* aangegeven. Dit gebied ligt in Servië, nabij het bekende Sarajevo. De hoogte boven zee bedraagt rond 1000 m. De Omorica-spar komt hier voor in gezelschap van grove- en oostendr. den, fijnspar, zilverspar, beuk, abeel, haagbeuk en lijsterbes. Al naar de standplaats is de hoogte der omorica-sparren verschillend en wisselt van 20 tot 50 meter.

